իսկ Հ· Գուլիէլմոսի հետ վատ վերաբերուիլ· սա թէպէտ կարող էր թագչելով տեղ մը՝ ծածկուիլ թագաւորէն, բայց չարժած յարդահատութենէ հանդէպ Մելքիսեդեկի՝ որ ենթարկուած էր տառապանքի, մանաւանդ նկատելով թէ իր իսկ յանցանքովն եկաւ այս փորձանքը կաթողիկոսին, չուզեց լքել զանիկա իր չարչարանքներու մէջ, այլ աշխատեցաւ ըստ հնարաւորութեան օգնել անոր: Այս բանին ականատես վկայ եմ: Եւ որչափ կը սաստկանային Մելքիսեդեկի վրայ իր թշնամիներու հալածանքները, նոյն չափով ալ կ՝աճէին հալածանքներն իր դէմ· այս ամէնը տարաւ մեծ համբերութեամբ եւ Աստուծոյ կամքին համակերպելով»:

Այս միջադէպը պատահած պէտք է ըլլայ 1610*ին տարւոյն: Մելքիսեդեկ* 1613*, Մարտ* 22*ին առ Պօղոս Ե· Քահանայապետ գրած թղթին մէջ կ՝ակնարկէ այս դէպքը եւ անոր հետեւութեամբ իր կրած չարչարանքները այսպէս· «Բազում են մեր հակառակորդք, որք չուրջ յածին որսալ առիթս· ի պատճառս չարութեան նոցա չանամք զամենայն ի ծածուկ առնել, զի մի յայտնեալք յականջս անհաւատիցն պատմիցին, յորոց այնուհետեւ անհնարին տառապանս հասանէ մեզ կրել: Որպէս սակաւ ինչ յառաջագոյն, իբրեւ Զաքարիայն նուիրակ առ ի մէնջ առ Սրբութիւնդ առաքեցաւ, դէպք եւ պատահարք եւտուն երկուց Լուսիտանիացի կրօնաւորաց, որք ի թագաւորէ անտի Սպանիացւոց առ չահն Պարսից*